

Til § 9.

Det første til denne Paragraph af 6 Medlemmer stillede Ændringsforslag (hvortil de 3 atter have stillet et af deres Forslag om § 7 fremgaaet Ændringsforslag) beroer, hvad Udkastets første Punktum angaaer, paa den Formening, at der, naar Udkastet bliver til Lov, ikke er nogen Grund til, hvorledes man end forresten opfatter det fremtidige Forhold til Finantsloven, for de i denne Lov specielt bevilgede Udgifter at oppebie en Finantslovs Bemyndigelse med Hensyn til Udbetaling af Midler, der hidtil ikke have været Bevilling igjennem Finantsloven underkastede. Dernæst har man antaget, at et Forsøg paa at tilvejebringe Forbedring ved de mindste Embeder, førend de ved en ny Besættelse komme ind under Loven, helst maa opgives som utilfredsstillende, da der dog ikke kunde tillægges de i disse Embeder værende Præster, Alderstillæg, og som uadskilligt fra en vis Vilkaarlighed i Fremgangsmaaden og deraf følgende Misforhold.

Det næste Forslag (af Bruun, Clausen, Madvig og Nielsen) gaaer ud paa at skabe en Betryggelse for, at der ikke, naar Lønningsfonden ligefrem optages i Finantsloven, ved private Ændringsforslag skal fremkaldes Ræmp om Lønningsfondens Midler, medens Rigsdagens fulde Indflydelse paa anden eller videre Anvendelse end efter denne Lov opretholdes. Det Forslag, som hertil er føiet af Bruun og Madvig, har til Hensigt, uden at forsøge at danne nogen ny kirkelig Repræsentation eller noget Surrogat derfor, bestemt og udtrykkelig at tilsikre, at Kirkens højeste Embedsmænds og Tilsynsmænds Mening skal blive hørt og overveiet, førend Beslutninger fra Regjeringens Side søges bevirke om nogen ny Anvendelse af de Midler, der hidtil have været henlagte til det kirkelige Bæreebende. Skiel og Strøm tilsigte ved deres Forslag at give Lønningsfonden som særlig en tydelig og bestemt Stilling til Finantsloven i Overensstemmelse med hvad der har udviklet sig ved andre særskilte Fonds.

Til Sp. 2. Lin. 11 er af 6 Medlemmer stillet et Redactionsændringsforslag, da der her ikke synes passende at tales om en „Oppebørsel“.

Af de hidtil af Statskassen bevilgede Beløb, som Udkastet vil overføre til Lønningsfonden, troe de 6 Medlemmer, der bifalde Dannelsen af Fonden, at der maa gives Afkald paa „Tillæg og Lønninger til utilstrækkelig lønede Embeder og Virksomheder“ og paa „Understøttelser til Capellanhold“, fordi begge Beløb forekomme dem at staae i en saadan Forbindelse med Bispetienderne, at det, naar disse gaae over til Lønningsfonden, ikke med Villighed kan forlanges eller ventes, at hine Beløb fremdeles skulle bevilges. Renterne af en til St. Johannes Kirken legeret Capital synes ligesaa lidt som andre Kirkers særlige Formue at have Noget med Lønningsfonden at gjøre, men maa vel udbetales til Kirkens Bestyrelse.

Om mulige yderligere Tilskud fra Statskassen til Lønningsfonden synes der ikke at være Grund til at tale, førend de skulle vise sig nødvendige, hvad ikke let antages at vil skee; i hvilken Form de da maae søges, forstaaer sig af sig selv.

Mindretallets Forslag, at hele Paragraphen skal udgaae, er en Consequens af dets Modstand mod Dannelsen af en særlig Lønningsfond og af dets Fordring, at de til Geistlighedens Lønning henlagte Midler, omfatte i en anden Form, skulle behandles og bevilges som den øvrige Statsformue.

Til Forslaget om en ny § 10.

Om dette Forslag skulle de fem Medlemmer af Udvalget, der have stillet det, bemærke Følgende:

Allerede ved Lovudkastets Forelæggelse berørte Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet Spørgsmaalet om Præstegaardene, deres Forder og Afskrug og udtalte sig for en successiv Formindskelse deraf ad administrativ Vej ved Dortarvesættelse, eftersom Velighed tilbød sig, idet han beteguede 4 Tdr. Hartkorn som en efter hans Skøn omtrent passende Middelstørrelse. Da nu det til 937 Rald liggende Præstegaards-Hartkorn — 81 ere uden Hartkorn — udgjør 7,382 Tønder eller meget nær 8 Tdr. i Gjennemsnit for hvert Rald, men meget ulige fordeelt, vilde omtrent det Halve blive afhændet paa denne Maade. Der lader